

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. Punctul 16¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„16¹. (1) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 135 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primește factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de 24% de TVA, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Cursul de schimb în vigoare la data la care intervine evenimentul este de 4,28 lei/euro. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,28 lei/euro x 19% = 81,32 lei

5.000 euro x 10% x 4,28 lei/euro x 24% = 513,6 lei.”

2. După punctul 16¹ se introduce un nou punct, punctul 16², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134³. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) exigibilitatea taxei intervine la emiterea facturii prevăzute la art. 155 alin. (1), dacă factura este emisă înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice:

16². (1) În sensul art. 134³ alin. (2) din Codul fiscal, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă, exigibilitatea intervine la data emiterii unei facturi înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, indiferent dacă factura a fost emisă pentru încasarea unui avans sau pentru contravaloarea integrală ori parțială a livrării.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 156² din Codul fiscal și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal.”

3. La punctul 19 alineatul (4), exemplul nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane.”

4. La punctul 22 alineatul (2), exemplul se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Exemplul nr. 1:** În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:
[(1.000 euro x 4,2 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 21.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

21.400 lei x 24% = 5.136 lei.

„**Exemplul nr. 2:** Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans = 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,1 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 8.200 lei + 17.200 lei = 25.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 25.400 lei x 24% = 6.096 lei.”

5. La punctul 23, alineatele (2) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Cotele

Art. 140. — (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(21) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin *locuință livrată ca parte a politicii sociale* se înțelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni și de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii și centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare și dacă terenul pe care este construită locuința nu depășește suprafața de 250 m², inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăși suprafața de 250 m², inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut și să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut și să nu dețină, fiecare sau împreună, nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice:

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

.....
(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10) al prezentului punct. În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% sau, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.”

6. După punctul 23 se introduce un nou punct, punctul 23¹, cu următorul cuprins:

„23¹. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 160 sau art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcții întocmește situația de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai și iunie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 134¹ alin. (7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice și cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1—10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuție emite factura potrivit art. 134¹ alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul,

societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie și iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 19% în mai și iunie 2010 și 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 138 din Codul fiscal, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criteriile de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans și nu dă naștere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadență pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile mai și iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emiterie a facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primește acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul.

Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 și, în consecință, va emite autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și în declarația recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primește factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce privește declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziției intracomunitare de bunuri, cât și declarația recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri.”

7. La punctul 25¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„25¹. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare.”

8. La punctul 54 alineatul (6), exemplul se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Exemplu:** O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 3.800 lei x 30% = 1.140 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 3.800 lei: 5 = 760.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 1.140 lei: 5 = 228 lei.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 760 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

— pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;

— deducere autorizată: 760 lei x 50% = 380;

— deja dedus: 228 lei;

— deducerea suplimentară permisă: 380 lei – 228 lei = 152 lei.

Ajustarea pentru anul 2010:

— pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;

— deducere autorizată: 760 lei x 20% = 152 lei;

— deja dedus: 228;

— ajustare în favoarea statului: 228 lei – 152 lei = 76 lei.

Ajustarea pentru anul 2011:

— pro rata definitivă pentru 2011 este de 25%;

— deducere autorizată: 760 lei x 25% = 190 lei;

— deja dedus: 228 lei;

— ajustare în favoarea statului: 228 lei – 190 lei = 38 lei.

Ajustarea pentru anul 2012:

— pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;

— deducere autorizată: 760 lei x 70% = 532 lei;

— deja dedus: 228 lei;

— deducere suplimentară permisă: 532 lei – 228 lei = 304 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus 3.600 lei, reprezentând TVA calculat aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

— taxa nededusă: 2.660 lei;

— taxa colectată: 3.600 lei;

— ajustare permisă: 2.660 lei * 2/5 = 1.064 lei (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

— perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani;

— taxa dedusă inițial: 1.140 lei;

— ajustare în favoarea bugetului de stat: 228 lei * 2/5 = 456 lei.”

9. La punctul 69, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 140 alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.”

10. Punctul 81¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Registrul operatorilor intracomunitari

Art. 158². [...]

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile și persoanele

juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită și de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociațiilor, cu excepția societăților pe acțiuni, și al administratorilor.

[...]

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală și/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

[...]

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit legii;

b) persoanele impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii;

c) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

d) persoanele înregistrate conform art. 153 sau art. 153¹, care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

e) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

Norme metodologice:

81¹. — (1) În sensul art. 158² alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin *asociații și administratori* se înțelege numai asociații și administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv a celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu și al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 158² alin. (8) lit. b) și alin. (10) lit. e) din Codul fiscal.”

11. După punctul 81¹ se introduce un nou punct, punctul 81², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Corectarea documentelor

Art. 159. — (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹.

Norme metodologice:

81². — (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, care vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹ din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) și ale art. 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de art. 152 din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din Codul fiscal.”

B. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 71, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *accize percepute* reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal.”

2. La punctul 72, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Operațiunea de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv de accize poate fi realizată în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice. În această situație, antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țițeiului și prelucrare fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare *Comisie*;

b) direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumite în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c) direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, denumite în continuare *autoritate vamală centrală*;

d) direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

e) direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, în cazul operatorilor economici

mari contribuabili, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*.”

3. La punctul 73, alineatele (1) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilată unei operațiuni de export.

.....
(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului.”

4. La punctul 78, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (31) și (32), cu următorul cuprins:

„(31) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(32) Prevederile alin. (3) și (31) se aplică și în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (5) și (6) din Codul fiscal.”

5. La punctul 79, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 32.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.”

6. La punctul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„80. (1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de coals, precum și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.”

7. La punctul 81, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori

economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.”

8. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții

Art. 206²⁰. — (1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitic și metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul — în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal — al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor

respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situație în care se aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate și în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere, cu condiția ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în anexa nr. 34.

(11) După emiterea autorizației de utilizator final, o copie a acestei autorizații va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozit fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoțită de un document care va conține aceleași informații ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 40.1.

(15) La primirea produselor energetice, utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei quantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2), altele decât cele menționate la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii

următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționate, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(23) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul unui produs* se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 51.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul energiei electrice* se înțelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

(33) În sensul art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(16) Distribuitorii vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.2.

(17) Jurnalele menționate la alin. (16) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(18) Produsele energetice destinate aprovizionării navelor de către distribuitori trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din operațiuni proprii de import sau din achiziții intracomunitare proprii. Atunci când produsele energetice provin din achiziții intracomunitare, distribuitorul trebuie să se autorizeze ca destinatar înregistrat.

(19) În cazul în care produsele energetice se achiziționează de distribuitor de la un antrepozit fiscal, achiziția produselor se face la prețuri cu accize.

(20) Distribuitorul efectuează aprovizionarea navelor la prețuri fără accize. În această situație prețul de vânzare al produsului energetic va fi stabilit de către distribuitor pe baza prețului de achiziție al produsului care nu are inclusă acciza.

(21) Deplasarea la nave a produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, realizată de distribuitor, va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava.

(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia autorizației de utilizator final;

b) copia facturilor de achiziție;

c) dovada plății accizelor;

d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;

e) copii de pe documentele de livrare.

(23) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(25) În cazul scutirii directe aplicate aprovizionării navelor cu produse energetice, aceste produse vor circula marcate potrivit prevederilor pct. 113.10. În cazul distribuitorului, autorizația de utilizator final atestă și dreptul de marcarea a produselor.

(26) Distribuitorii care dețin autorizație de utilizator final nu au obligația obținerii atestatului de înregistrare pentru comercializarea produselor energetice.

(27) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

(ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică și termică realizate din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepția energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, precum și către operatorii economici prevăzuți la alin. (4) vor livra produsele către acești beneficiari la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutiilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(20) Atunci când, în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori — în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru — direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice — respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *organizațiile de caritate* sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de

activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire — în copie și în original — din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 34.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

113.4. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un distribuitor prevăzut la pct. 113.1.2.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse și cantitățile ce urmează a fi achiziționate.

(3) Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare — certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor* înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipază aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutare de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutare;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine

justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutare directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înțelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

113.8. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanți*, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură — inclusiv substanțe vegetale și animale —, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) Atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru încălzire echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(5) Pentru produsele energetice care conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, cu modificările și completările ulterioare, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru motor echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanți tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitelor autorizate pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitelor autorizate pentru producția de produse energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibili tradiționali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitelor autorizate pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitelor autorizate pentru producția de produse energetice.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țiteiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiția ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic și va fi însoțită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10. (1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face în antrepozite fiscale sau în locurile deținute de distribuitorii prevăzuți la pct. 113.1.2, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidența marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație.

113.11. (1) În toate situațiile de acordare a scutirii directe, autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale."

25. Punctul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art. 206⁶². — Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitelor autorizate, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutut prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se aplică de către aceștia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de băuturi alcoolice supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole, banderolele procurate de importatori se aplică de către aceștia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.”

26. Punctul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 206⁶⁴. — (1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;

b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;

c) expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

117.

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să își desfășoare activitatea, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierul judiciar ale administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) declarație privind forma de constituire a garanției;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(2) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(3) Comisia aprobă eliberarea autorizației de importator dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(4) Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(5) Orice importator autorizat are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(6) Autorizația este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(7) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, importatorul autorizat are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la alin. (7).

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(10) În cazuri excepționale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(13) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(14) Modificarea autorizațiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de

organizare nu intră sub incidența alin. (6) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(16) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(17) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzută în anexa nr. 56.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcare au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin *utilizarea marcajelor* se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzută în anexa nr. 57. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzută în anexa nr. 58.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzută în anexa nr. 59.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în anexa nr. 59, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzută la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitivului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune și dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitivul fiscal va înștiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit

prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA.”

27. La punctul 118, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor din cadrul autorității fiscale centrale către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Ministerului Administrației și Internelor.”

28. La punctul 120 subpunctul 120.3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *tutun brut* sau *tutun parțial prelucrat* se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.”

29. Anexele nr. 33, 34, 52 și 53 se modifică și se înlocuiesc potrivit anexelor nr. 1—6, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea cărbunelui și cocsului în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, își pot desfășura în continuare activitatea fără a proceda la notificarea prevăzută la art. 1 lit. B pct. 8 din prezenta hotărâre aferent pct. 82 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de expirarea termenului de valabilitate a autorizației de utilizator final.

Art. III. — Având în vedere dispozițiile tranzitorii ale art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, se emit următoarele precizări:

„**Art. IV.** — (1) Prevederile art. I pct. 4, 21 și 22 se aplică începând cu data de 1 iulie 2010.

(2) Autorizațiile deținute de antrepozitarii autorizați pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5, își încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse energetice și antrepozitarii autorizați pentru producția de țigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuți la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice și mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare țigarete, au obligația ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr

de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenționează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare.

(5) Antrepozitarii autorizați care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin autorizații valabile, care au depășit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare și, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la data de începere a valabilității autorizației și doresc să își continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligația de a solicita reautorizarea până la data de 31 august 2010 inclusiv, în condițiile prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, a căror valabilitate, până la data de 31 august 2010, nu depășește 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii și, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la data de începere a valabilității autorizației, au obligația de a se conforma prevederilor art. I pct. 13, 15 și 17 până la data de 31 august 2010 inclusiv.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (5) și (6) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal.”

Precizări:

(1) Deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au fost începute înainte de data de 26 iunie 2010 se efectuează și se încheie în conformitate cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal în vigoare până la modificarea acestuia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010. În această situație, produsele accizabile pot fi plasate și deținute în antrepozitele fiscale de depozitare în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile deținute de antrepozitele fiscale de depozitare în regim suspensiv de accize la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, inclusiv în cazul prevăzut la alin. (1), pot beneficia de acest regim până la data de 1 septembrie 2010, dată la care intervine exigibilitatea accizelor, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 referitoare la art. 206²¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (2) pot fi deplasate în regim suspensiv de accize până la data de 1 septembrie 2010, după cum urmează:

a) de la un antrepozit fiscal de depozitare la un antrepozit fiscal de producție;

b) de la un antrepozit fiscal de depozitare la un alt antrepozit fiscal de depozitare, atunci când asupra produselor accizabile nu intervine schimbul de proprietate, acestea fiind în proprietatea antrepozitarului autorizat care deține antrepozitul fiscal de depozitare primitor.

(4) Produsele accizabile prevăzute la alin. (2) care intră sub incidența sistemului de marcare pot fi marcate în antrepozitul fiscal de depozitare dacă antrepozitarul autorizat deținător al acelui antrepozit a fost autorizat pentru marcarea produselor, dar nu mai târziu de data de 1 septembrie 2010. Marcajele neutilizate până la această dată vor fi restituite până la data de 15 septembrie 2010 Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic.

(5) Începând cu data de 26 iunie 2010, deplasările intracomunitare de produse accizabile pot fi realizate în regim suspensiv de accize până la locul de primire care a fost autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare, situație în care exigibilitatea accizelor intervine la momentul primirii produselor accizabile,

plata accizelor urmând a se efectua potrivit prevederilor art. 206⁵¹ alin. (1) din Codul fiscal. În acest caz, antrepozitarului autorizat deținător al antrepozitului de depozitare îi sunt aplicabile prevederile destinatarului înregistrat, până la obținerea de către acest operator economic a autorizației de destinatar înregistrat, dar nu mai târziu de data de 1 septembrie 2010. Produsele accizabile astfel achiziționate vor fi admise pentru depozitare în locul autorizat ca antrepozit fiscal, cu condiția ca produsele să fie delimitate distinct de cele deținute în regim suspensiv de accize, dacă este cazul.

(6) Pentru situația prevăzută la alin. (5), în cazul produselor accizabile supuse marcării, marcarea produselor se poate realiza în locul de primire, care anterior a fost autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare, cu condiția ca antrepozitarul autorizat deținător al acelui antrepozit să fi fost autorizat pentru marcarea produselor. Produsele accizabile astfel permise trebuie marcate înainte de comercializarea acestora pe piața națională, dar nu mai târziu de termenul de plată al accizelor care au devenit exigibile, respectiv la data primirii lor.

(7) În situația produselor accizabile supuse marcării provenite din operațiuni proprii de import începute după data de 26 iunie 2010, aplicarea marcajelor poate fi realizată de către antrepozitarul care a fost autorizat pentru depozitare și marcarea, înainte de punerea în liberă circulație a produselor, respectiv în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere. În această situație, antrepozitarului autorizat îi sunt aplicabile prevederile importatorului autorizat pentru marcarea produselor accizabile, până la obținerea de către acest operator economic a autorizației de importator autorizat, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2010. Dacă până la această dată operatorul economic nu obține autorizația de importator autorizat, marcajele neutilizate până la data de 1 septembrie 2010 vor fi restituite până la data de 15 septembrie 2010 Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic.

(8) Până la obținerea autorizației de destinatar înregistrat sau de importator autorizat, dar nu mai târziu de data de 1 septembrie 2010, operatorii economici pot utiliza marcajele aferente notelor de comandă aprobate.

(9) În cazul prevăzut la alin. (5), antrepozitarul autorizat pentru depozitare în vederea autorizării în calitate de destinatar înregistrat va depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare *Comisie*, o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 39 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *norme metodologice*, însoțită de următoarele documente:

- a) copia autorizației de antrepozitar autorizat;
- b) certificatul de atestare fiscală;
- c) cazierul fiscal;
- d) informațiile necesare determinării garanției, potrivit pct. 108 din normele metodologice;

e) copia contractelor încheiate cu antrepozitele fiscale din statele membre de expediere.

(10) În cazul prevăzut la alin. (7), antrepozitarul autorizat pentru depozitare în vederea autorizării în calitate de importator autorizat va depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 55 la normele metodologice, însoțită de următoarele documente:

- a) copia autorizației de antrepozitar autorizat;
- b) certificatul de atestare fiscală;
- c) cazierul fiscal;
- d) informațiile necesare determinării garanției, potrivit pct. 117.1 din normele metodologice;
- e) copia contractelor încheiate cu furnizorii din țări terțe.

(11) Antrepozitarii autorizați deținători de autorizații valabile a căror valabilitate, la data intrării în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, a depășit, de la data autorizării antrepozitului fiscal, 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii și, respectiv, un an în celelalte cazuri, care solicită reautorizarea până la data de 31 august 2010, pot desfășura activitatea în baza vechilor autorizații până la eliberarea de către Comisie a noilor autorizații.

(12) În situația în care Comisia respinge cererea de reautorizare, Comisia va emite decizie de revocare a autorizației, care va fi comunicată operatorului economic, prin autoritatea vamală teritorială.

(13) Decizia prevăzută la alin. (12) produce efecte de la data comunicării acesteia operatorului economic.

(14) În vederea respectării prevederilor art. IV alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, antrepozitarii autorizați au obligația de a depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, până la data de 31 august 2010 inclusiv, documentele necesare pentru conformarea prevederilor respective.

(15) Revocarea autorizațiilor de antrepozite fiscale ale antrepozitarilor autorizați care nu se conformează prevederilor art. IV alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 se face prin decizie a Comisiei.

(16) În cazul expeditorilor înregistrați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, conformarea cu prevederile art. I pct. 18 din această ordonanță de urgență se dovedește prin depunerea documentului care atestă completarea nivelului garanției, după caz, la autoritatea fiscală teritorială, înainte de operațiunile de import ce urmează a se efectua. Autoritatea fiscală teritorială va transmite o copie a documentului respectiv la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

București, 23 iulie 2010.

Nr. 768.

C E R E R E
privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic								
2. Adresă/ Număr de identificare TVA					Județul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal..... Număr de identificare TVA.....			
3. Telefon								
4. Fax								
5. Adresa de e-mail								
6. Codul unic de identificare								
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal								
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile								
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic								
10. Locul primirii produselor accizabile					Județul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Cod poștal.....			
11. Capacitatea de depozitare								
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ scutire indirectă/ exceptare de la plata accizelor și cantitatea estimată								
Denumire comercială	Cod NC ¹	Cantitatea estimată ² pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct....lit. din Codul fiscal)	Destinația produsului			
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizator final	Navigație
13. Produse ce urmează a fi obținute								
Nr crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut					
			Comercializare	Consum propriu				
14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberate de autoritatea vamală competentă?			Tip autorizație ³	Număr/dată	Validă/nevalidă			
Da ☐	Nu ☐							

¹ Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

² Prin *cantitatea estimată pentru un an* se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin *cantitatea estimată pentru 3 ani* se înțelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

³ Rubrica „Tip autorizație” se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

15. Documente de anexat:

- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor, și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz;
- fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum și documentele anexate sunt corecte și complete.

Data.....

Numele și prenumele administratorului.....

Semnătura și ștampila.....

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 34 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Autoritatea vamală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. din data

Cod utilizator final

....., cu sediul în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator, situat în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/indirectă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. pct. lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității vamale teritoriale,

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație în luna anul

Nr. crt.	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării						Cantitatea totală livrată (6+10)		
			Antrepozite de depozitare			Alți beneficiari					
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală		Numărul și data facturii	Cantitatea livrată
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

Certificată de conducerea antrepozitiului

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

.....
 Data

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., SC., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație în luna anul

Nr. crt.	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Antrepozite de depozitare				Beneficiarul livrării				Cantitatea totală livrată (6+10)
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Alți beneficiari				
							Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

Certificată de conducerea antrepozitului
 Numele și prenumele

.....
 Data

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație în lunaanul

Nr. crt.	Numărul și data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția		Beneficiarul livrării			Destinația produselor (aeronavelor)	
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei		Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	TOTAL									

Certificată de conducerea antrepozitelui

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

.....

Data

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație în lunaanul

Nr. crt.	Proveniența produselor energetice ¹⁾	Numărul și data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Furnizor			Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	TOTAL									

Certificată de conducerea antrepozitului
 Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

 Data

1) Se va specifica AF, dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ, dacă produsele provin din achiziții intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat, sau IM, dacă produsele provin din operațiuni proprii de import.